

5. Неживенко А.П. Методика обліку дебіторської заборгованості і основні напрямки її вдосконалення / Вісник ХНАУ ім. В.В. Докучаєва. – 2013. – № 7. – 165-170 с.

6. Осадчий Ю. М. Аналіз результатів розширення виробництва з використання зовнішніх коштів Ю. М. Осадчий / Економіка і управління. – 2012. – № 3. – 506 с.

Лоїк О.І.

студент;

Огнева А.М.

*кандидат технічних наук, доцент,
Хмельницький національний університет*

ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ В ОБЛІКУ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Оволодіння новими технологіями, ускладнення процесів управління неможливе без вдосконалення та розвитку інформаційних систем (ІС) та технологій – необхідного інструменту в роботі користувачів. Для прийняття ефективних рішень керівництву необхідно отримувати систематизовану, підготовлену інформацію про фінансово-господарську діяльність підприємства.

Основа діяльності управління будь-якого економічного об'єкта складають інформаційні системи, які мають складну побудову та структура яких залежить від виду діяльності та розміру підприємства. В загальному випадку ІС розглядається як сукупність інформації, апаратно-програмних і технологічних засобів, засобів телекомунікації, баз і банків даних, методів і процедур, персоналу, які реалізують функції збору, обробки, накопичення і обробки інформації для підготовки і прийняття ефективних управлінських рішень [3].

Значну роль в процесі управління відіграє бухгалтерський облік, в якому зосереджено близько 60% всієї інформації підприємства. Функціональна підсистема бухгалтерського обліку – упорядкована система спостереження, вимірювання, збору, реєстрації та узагальнення інформації у вартісному вираженні про активи, зобов'язання і факти господарської діяльності, доходи та витрати організації та їх зміни. Основна ціль функціональної складової ІС – представлення інформаційних ресурсів для прийняття обґрунтованих управлінських рішень, а також регулярне і своєчасне подання бухгалтерської звітності зовнішнім організаціям. Функціональна підсистема бухгалтерського обліку представлена апаратом бухгалтерії, чисельність і структура якого залежать від розміру підприємства. На малих підприємствах він простий і складається з одного-двох бухгалтерів; на середніх та великих підприємствах в бухгалтерії виділяються окремі ділянки обліку, де організуються АРМ.

В основі інформаційної підсистеми бухгалтерського обліку лежать облікові завдання, об'єднані в комплекси, що виконуються окремими ділянками обліку. Комплекс завдань характеризується певним економічним змістом, веденням затверджених синтетичних рахунків, первинними зведеними документами, взаємопов'язаними алгоритмами розрахунків, а також методичними та нормативними документами конкретної ділянки обліку. Всі бухгалтерські програми реалізують принципи бухгалтерського обліку і різняться тільки дизайном інтерфейсу користувача. Набір додаткових функцій у програмах може бути різним, тому ІС обліку слід розглядати, перш всього:

- 1) за можливостями вирішення завдань всієї бухгалтерії;
- 2) за складом і глибиною розв'язуваних завдань;
- 3) за реалізацією функцій обміну інформацією.

Перспективні типи інформаційних систем поділяються на два основних класи: інтегровані та вузькоспеціалізовані [1].

До інтегрованих належать так звані корпоративні інформаційні системи (КІС). Фахівці компанії Sterling Group виділяють наступні етапи їх впровадження на підприємстві:

- дослідження (інжиніринг) підприємства і створення його економічної моделі;
- аналіз і алгоритмізація фінансових і господарських процесів;
- створення прототипу інформаційної системи на базі моделі підприємства;
- створення технічної інфраструктури (корпоративна обчислювальна мережа);
- встановлення і запуск корпоративної програмної системи;
- супровід системи.

В Україні найбільшого поширення набули наступні КІС: система R3 компанії SAP AG; система «Галактика» корпорації Галактика; BAAN-IV – американсько-голландської компанії BAAN; SCALA шведської компанії Bestlutsmodeller AB; ORACLE Application – пакет бізнес прикладних програм американської корпорації ORACLE; ABD – інформаційна система української фірми «ИНЭК».

Вузькоспеціалізовані інформаційні системи – це фінансово-управлінські системи, призначені для ведення обліку в одному або кількох напрямках. До них можна віднести ІС для фінансового і бухгалтерського обліку, наприклад, ІС: Підприємство, FinExpert, SoNet; ІС в маркетингу, наприклад, Project Marketing; ІС в інвестиційному менеджменті, наприклад, Project Expert [3].

Застосування інформаційних систем дозволяє радикально змінити стиль управління і значно поліпшити показники діяльності компанії. Саме тому важливо сформувати у майбутніх фахівців з управління підприємствами компетенції в галузі побудови та функціонування інформаційних систем і комп'ютерних технологій та можливостей їх використання.

Перспективи розвитку інформаційних систем в обліку та аудиті очевидні. Із застосуванням комп'ютерних технологій значно розширюються можливості аналітичного обліку. Побудова і використання інформаційних систем у середовищі обліково-аналітичного забезпечення управління фінансами передбачає перегляд основних стратегічних та концептуальних принципів ведення обліково-аналітичних робіт на основі автоматизації, а також відповідного організаційно-методичного забезпечення оптимального управління виробництвом у ринковому середовищі [3].

Автоматизація бухгалтерського обліку має значну кількість переваг перед традиційним способом ведення бухгалтерського обліку. Основними перевагами, на нашу думку, є:

- облік будь-яких фінансово-господарських операцій, включаючи валютні, з автоматичним перерахунком курсової різниці;
- повноцінний облік за рахунками, субрахунками і аналітичними кодами;
- можливість налаштування системи на облікову політику різних підприємств, включаючи настройку форми балансу, створення і редагування звітних форм (шаблонів);
- створення, друк та зберігання електронних копій первинних банківських та касових документів;
- отримання різних типів звітів в паперовій формі;
- можливість формування звітних форм для проведення фінансового аналізу підприємства за даними бухгалтерського обліку.

Таким чином, тільки за умови комплексного використання комп'ютерної техніки та професійних програмних засобів облікова інформаційна система може оперативно надавати необхідну інформацію для потреб управління підприємством, що призведе до підвищення ефективності кінцевого продукту управління – прийняття ефективних рішень з метою досягнення поставлених цілей.

Список використаних джерел:

1. Івахненко С.В. Інформаційні технології в організації бухгалтерського обліку та аудиту // Київ, 2003. – 349 с.
2. Огнева А.М. Особливості організації облікового процесу в умовах функціонування автоматизованих інформаційних систем бухгалтерського обліку / А.М. Огнева, Д.Л. Кобець // Вісник ХНУ. – № 2. – Т. – 2012. – С. 251–255.
3. Терещенко Л.О. Інформаційні системи і технології обліку: навч. Посібник / Л.О. Терещенко, І.І. Матієнко-Зубенко. – К.: КНЕУ, 2004. – С. 187.
4. Шквір В.Д. Інформаційні системи і технології в обліку: навч. посіб. / В.Д. Шквір, А.Г. Завгородній, О.С. Височан. – Львів: Львівська політехніка, 2003. – 268 с.

Марчук Ю.А.

студентка,

Науковий керівник: Кузіна Р.В.

кандидат економічних наук, доцент,

Одеський національний економічний університет

ПИТАННЯ ЩОДО ОЦІНКИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ НЕРУХОМОСТІ

В сучасних ринкових умовах господарювання зростає роль оцінки в бухгалтерському обліку. Формування ринкових відносин в економіці України поставило якісно нові умови перед оцінкою, функції якої значно розширилися. Насамперед, вона не сприймається як технічний прийом вартісного вимірника активів і зобов'язань, а стала методологічною основою визначення реальної їх вартості. Оцінка об'єктів інвестиційної нерухомості необхідна для вартісного відображення їх у фінансовій звітності.

Вивченням проблеми обліку інвестиційної нерухомості за національними та стандартами займалися такі вітчизняні вчені-економісти, як С. Голов, Л. Ловинська, В. Верхогляд, В. Коваль, Н. Горицька, О. Миронова, Н. Малюга, В. Веренич, З. Гуцайлюк, І. Супрунова, О. Шаповалова та зарубіжні автори – як О. Тютюнникова, В. Радостовец, Л. Хорина.

Згідно п. 4 П(С)БО 32 інвестиційна нерухомість – це власні або орендовані на умовах фінансової оренди земельної ділянки, будівлі, споруди, які розташовуються на землі, утримувані з метою отримання орендних платежів та/або збільшення власного капіталу [2].

Важливим питанням обліку інвестиційної нерухомості є її оцінка на дату балансу. Підприємство має розробити облікову політику щодо оцінки інвестиційної нерухомості після її первісного визнання. П(С)БО 32 передбачає можливість відображати інвестиційну нерухомість у фінансовій звітності за:

- справедливою вартістю, якщо її можна достовірно визначити;
- первісною вартістю, зменшеною на суму нарахованої амортизації з урахуванням втрат від зменшення корисності та вигод від її відновлення [2].

Обраний підхід застосовується до оцінки всіх подібних об'єктів інвестиційної нерухомості.

Оцінка інвестиційної нерухомості за справедливою вартістю означає її постійну актуалізацію на кожен дату балансу. Найкращим свідченням справедливої вартості є поточні ринкові ціни, що існують на активному ринку на подібну нерухомість у тій самій місцевості та в подібному стані за подібних умов угод про оренду або інших контрактів на дату балансу, скориговані з урахуванням витрат на здійснення операцій.